İLİ: GENEL
TARİH: 29/03/2013

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَىٰ. وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ. وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَىٰ. فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ. وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ.

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

أَنَا وَكَافِلُ الْيَتِيمِ فِي الْجَنَّةِ هَكَذَا.

SOKAĞIN YETİMLERİ: ÇOCUKLARIMIZ

Kardeşlerim!

Yetim kalan Beşir b. Akrabe, babasını kaybettiği için sürekli ağlıyordu. Kimse onu teselli edemiyordu. Bunu duyan Peygamber Efendimiz (s.a.s), Beşir'in yanına gitti. Onu teselli etmeye çalıştı. Ancak nafile. Bunun üzerine Sevgili Peygamberimiz, **"Ben senin baban olayım, Âişe senin annen olsun, istemez misin?"** dedi. Hiç düşünmeden "Evet, çok isterim." dedi Beşîr. Efendimiz, mübarek eliyle Beşîr'in saçlarını okşadı, onu kucakladı, bağrına bastı. Alıp Hz. Aişe'ye götürdü. O da Beşir'i güzelce yıkayıp temizledi. Saçlarını tarayıp ona yeni elbiseler giydirdi.[1]

İşte böyle sahip çıkıyordu Efendimiz yetimlere, öksüzlere. Ve: **"Müslümanlar arasında en hayırlı ev, içinde kendisine iyi davranılan bir yetimin bulunduğu evdir. Müslümanlar arasında en kötü ev ise içinde kendisine kötü davranılan bir yetimin bulunduğu evdir."**[2] sözleriyle müminlerin dikkatini çekiyordu yetimlere. Annesiz-babasız büyümüş Allah Resûlü'nden daha iyi kim anlayabilirdi ki onları… Günümüzde de nice Beşir'ler, kendilerine sevgi ve şefkat kanatlarımızı açmamızı bekliyor bizlerden.

Kardeşlerim!

Bugün toplumda sadece yetim ve öksüz kalmış çocuklar yok. Bir de hayatlarını sokaklarda devam ettirmek zorunda kalan 'sokağın çocukları' var. Anadan babadan ayrı kalmış, anne-babası tarafından ihmal edilmiş ya da sokağa terk edilmiş çocuklardır onlar. Sokağın çocuklarıdır, sokağın yetimleridir onlar. Sıcacık aile ortamından mahrum kalmışlardır. Okulla ilişkileri kopmuştur. Toplum tarafından da dışlanmışlardır onlar. Hepsi sevgiye, ilgiye, şefkate, korunmaya ve güven duygusuna ne kadar da muhtaçtır aslında…

Değerli Kardeşlerim!

Sokak çocukları, ne yazık ki madde, alkol ve tiner bağımlılığı, sigara ve kumar gibi zararlı alışkanlıklar ile şiddet, kaçırılma, istismar, fuhuş, suça zorlanma, çeşitli hastalıklara yakalanma, yaralanma ve öldürülme gibi pek çok tehlikeyle karşı karşıyadırlar. Fiziksel ve ruhsal sağlıkları tehlike altındadır. Onlar genellikle terk edilmiş binalar, parklar, tren garları, köprü altları gibi yerlerde yaşam mücadelesi vermektedirler. Böyle bir durumda, onların sokak çetelerine karışmaları, uyuşturucu bağımlısı olmaları, dilencilik, yankesicilik, gasp, hırsızlık gibi kötü yollarla geçinmeye çalışmaları, daha da kötüsü yaralanma veya ölümle sonuçlanan şiddet olaylarına neden olmaları ihtimali söz konusudur.

Kardeşlerim!

Sokak çocukları sorununun en önemli nedenlerinden biri, aile kurumunun modern zamanlarda büyük yara almış olmasıdır. Ailede yaşanan huzursuzluklardır. Parçalanan, dağılan ailelerdir. Giderek artan boşanmalardır. Anne-babadan, aile ortamından kopmuş çocuklar, terk edilmişliğin ve güvensizliğin girdabında sokağa ve suç ortamına itilmekte ve kötü alışkanlıklara yönelmektedirler. Bu yüzden ailevi sorunların en büyük bedelini çocuklar ödemektedir.

Sokak çocukları sorunu, aslında çocuk haklarının ihlâlinden kaynaklanmaktadır. Nitekim Sevgili Peygamberimiz (s.a.s) **"Allah'ım! Ben iki zayıfın: yetim ve kadının hakları konusunda insanları şiddetle uyarıyorum. Onların haklarına el uzatılmasını yasaklıyorum."**[3] buyurmuştur.

Kıymetli Kardeşlerim!

Bizler, henüz dünyaya gelmeden yetim, 6 yaşında iken de öksüz kalan ve Yüce Rabbimizin **"O, seni yetim bulup barındırmadı mı?... Öyleyse sakın yetimi ezme!"**[4] hitabına muhatap olan Gönüller Sultanı Efendimizin ümmetiyiz. Unutmayalım ki Rahmet Peygamberi, hayatı boyunca hep yetimleri, öksüzleri, şehit yakınlarını, dulları, kimsesizleri ve fakirleri gözetmiş ve: **"Müslümanlar arasında kim bir yetimi yiyecek ve içeceğini üstlenecek şekilde sahiplenirse Allah onu mutlaka cennete koyar.**[5] buyurmuştur.

Kardeşlerim!

Sağlıklı ve huzurlu bir toplum için sokağın yetimlerine sahip çıkmalıyız. Zararlı alışkanlıkların önüne geçmek için sokak çocuklarına her yönden analık ve babalık yapmalıyız. Unutmayalım ki onların ihtiyaçlarını karşılamak ve onları topluma kazandırmak, hepimizin ortak sorumluluğudur. Çünkü onlar bizlere emanettir. Bugüne aitmiş gibi görünseler de aslında yarınlar için hazırlanması gereken birer emanet!...

Yetimlerin başını okşayalım. Fakirleri doyuralım. Sokağın yetimlerine sahip çıkalım. Kimsesizlerin kimsesi olalım. Onlar Sevgili Peygamberimizin yanındaki Enes gibi olmayı arzularlar. Onlar Ümmü'd-Derdâ'nın yanındaki yetimler gibi, Allah Resûlü'nden müjde, müminlerden ilgi ve şefkat görmeyi umut ederler. Unutmayalım ki aslında suçlu çocuk yoktur; suça itilmiş çocuk vardır. Ailelerimizin dağılıp parçalanmasına izin vermeyelim. Yuvalardaki, sokaklardaki, kaldırım köşelerindeki çocuklarımıza, yavrularımıza sahip çıkalım. Onları zararlı alışkanlıklardan ve kötülüklerden koruyalım.

Geliniz hep birlikte Peygamber Efendimizin şu müjdesine kulak verelim: **"Ben ve yetime kol kanat geren kimse, cennette yan yana olacağız."**[6]

---

[1] İbn Hacer, İsâbe, I, 302.
[2] İbn Mâce, Edeb, 6.
[3] İbn Mâce, Edeb, 6.
[4] Duha, 93/7-9.
[5] Tirmizî, Birr ve sıla, 14.
[6] Buhârî, Talâk, 25.

Hazırlayan: Diyanet İşleri Başkanlığı